

Grade: 5

Lesson Number: 13

Unit Name: Letter writing

Course: Bolī

Title: Opinion Letter to Bābar I

Standards

Standard 3: Writing Composition with a Central Idea

- Students write clear and coherent compositions that develop a central idea.
 - *Students can create multi-paragraph compositions, including a developed topic sentence, and simple supporting facts and details. Paragraphs should include transitional expression that link one paragraph to another in a clean line of thought. Summary should be found in the conclusion.*
 - *Students learn the formats to write persuasive letters or compositions.*
 - *Students describe the setting, characters, objects, and events using adjectives and appropriate vocabulary.*

Objectives

1. Students begin to form opinions on Bābar’s barbarity and begin thinking of points to include in a letter that they will write to him.

Prerequisites

- This is the first in a series of lessons on opinion letters to Bābar.
- Before beginning these series of lessons children should have completed Sikh Virsā lessons on Gurū Nānak’s travels, especially the lesson on Bābar rule and Bābar bāṇī.

Materials

- Reading from “Bed Time Stories-2” - ਬਾਬਰ ਦਾ ਜੁਲਮ, pp. 77-79 (provided)
- Dry/Erase board and markers
- Letter below

Advanced Preparation

- Be prepared with the background information on Bābar. You can reference the information provided in the Sikh Virsā classes on Gurū Nānak’s travels.
- Be familiar with the reading below.

Engagement (15-20 minutes)

- Begin by writing on the board “Bābar”.
- Ask children to brainstorm anything and everything that they know about Bābar in Pañjābī (teacher can choose to give students a thinking map or graphic organizer from resource CD).
- Write all the brainstorming on the board.
- Then give all the children the attached reading.
- Ask for volunteers to read out loud. Have each student read one to two paragraphs.
- Discuss with children their thoughts about the reading.

- Then further discuss their thoughts on Bābar in general.

Exploration (35 minutes)

- Now begin discussion about what children think Gurū Nānak's thoughts were on Bābar's actions. Let them have an open ended discussion.
- Continue on asking students if they know what an opinion letter is. Have a brief discussion on it. Ask children if they have ever written an opinion letter. Ask them to give you examples of points.
- Share the attached letter with the students. Ask them if they can identify personal opinions in the letter.
- Now tell them that over the next two classes they will be writing and presenting an opinion letter.
- The letter will be to Bābar and they will base their opinions on what they have learned in all their classes.
- They will have time in class to work on it and then they will be reading their letters to all the children.
- To begin with give them time to write an outline of what they want to say in their letters.
- As children are developing their outlines teacher should walk around and check outlines, talk to children individually and help when needed.

Explanation/Extension (5-10 minutes)

- If you have enough time, have them exchange their outlines with a partner and give each other suggestions.
- Also ask children to do any extra reading they might come across that will help them with developing their opinion letters.

Evaluation (On-going)

- Check for development of an outline in the students' progress.

Teacher Resources

ਬਾਬਰ ਦਾ ਜ਼ੁਲਮ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੱਕੇ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਾਬਲ ਵਿਚ ਦੇਖ ਆਏ ਸਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਬਾਬਰ ਭਾਰਤ ਉੱਪਰ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਬਾਬਰ ਦੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਐਮਨਾਬਾਦ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਪਾਸ ਪੁੱਜੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਥਾਪ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸ਼ਬਦ ਰਾਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਬਾਬਰ ਕਾਬਲ ਤੋਂ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਪਾਸੋਂ ਉਹ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਸਭ ਕੁਝ ਖੋਹ ਲਵੇਗਾ। ਬੜਾ ਖੂਨ-ਖਰਾਬਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਵੇਗਾ।

ਉਹ ਦਿਨ ਆ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਬਾਬਰ ਐਮਨਾਬਾਦ ਪੁੱਜ ਗਿਆ। ਪਠਾਣਾਂ ਨੇ ਬਾਬਰ ਦੇ ਟਾਕਰੇ ਲਈ ਕੋਈ ਫੌਜੀ ਤਿਆਰੀ ਤਾਂ ਕੀਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਕੁਝ ਮੌਲਵੀ ਕਲਮਾ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦੇ ਕੇ ਬਿਠਾਏ ਸਨ। ਪਠਾਣਾਂ ਦਾ ਖਿਆਲ ਸੀ ਕਿ ਕਲਮਾ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਲਾਅ ਟਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਾਬਰ ਦੀ ਜਿੱਤ ਹੋਈ। ਜੇਤੂ ਫੌਜ ਨੇ ਦਿਲ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਲੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਮਨ-ਮਰਜ਼ੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਤਲੇਆਮ ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ ਜਿਹੜੇ ਮਰਦ, ਦਿਤਰੀਆਂ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਬਚੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੰਦੀ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਕਰ ਕੇ ਫੌਜ ਲਈ ਆਟਾ ਪੀਸਣ ਲਈ ਚੱਕੀਆਂ ਦੇ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਤੇ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਵੀ ਬੰਦੀ ਬਣਾ ਕੇ ਆਟਾ ਪੀਸਣ ਲਈ ਬਿਠਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਬੰਦੀਖਾਨੇ ਵਿਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰੇ ਬੰਦੀ ਰੋ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੋਣਾ ਬਣਦਾ ਵੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਲੁੱਟੇ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਬਰੀ ਆਟਾ ਪੀਸਣ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਂਦੇ ਦੇਖ ਕੇ ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਸਨ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਬੁਰਾ ਹਾਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਸੋਹਣੇ ਕੇਸ ਸਨ, ਸੰਧੂਰ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਮਹਿਲਾਂ ਵਿਚ ਸੋਫਿਆਂ ਉੱਪਰ ਬੈਠਦੀਆਂ ਸਨ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰ, ਦਾਤਰੀਆਂ ਨਾਲ ਮੁੰਨੇ ਗਏ, ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਪਰ ਬੈਠ ਕੇ ਚੱਕੀਆਂ ਚਲਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੈਰੀ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਬੁਰਾ ਦਿਨ ਨਾ ਦੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਮੋਹ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਵਿਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਬਾਬਰ ਦੇ ਜਰਨੈਲ ਮੀਰ ਖਾਨ ਨੇ ਬਾਬਰ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਬੰਦੀ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਬਾਬਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅੱਖੀਂ ਜਾ ਕੇ ਬੰਦੀਖਾਨੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਾਵਾਂਗਾ।” ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਕਹਿਣ ਉੱਪਰ ਸਾਰੇ ਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਬਾਬਰ ਨੇ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ, “ਫਕੀਰ, ਕੁਝ ਹੋਰ ਮੰਗ ਲੈ।” ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, “ਇਕ ਖੁਦਾ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ। ਸਭ ਉਸਦਾ ਦਿੱਤਾ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਉਸਦੇ ਹੀ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਆਸਰਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਦਾ ਘਾਟਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਮੰਗੇਗਾ, ਉਹ ਬੇਸਮਝ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ।” ਮੀਰ ਖਾਨ ਨੇ ਬਾਬਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਸੋਂ ਮੰਗਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।”

Teacher Resources

ਬਾਬਰ ਦਾ ਜ਼ੁਲਮ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੱਕੇ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਾਬਲ ਵਿਚ ਦੇਖ ਆਏ ਸਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਬਾਬਰ ਭਾਰਤ ਉੱਪਰ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਬਾਬਰ ਦੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਐਮਨਾਬਾਦ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਪਾਸ ਪੁੱਜੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਥਾਪ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸ਼ਬਦ ਰਾਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਬਾਬਰ ਕਾਬਲ ਤੋਂ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਪਾਸੋਂ ਉਹ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਸਭ ਕੁਝ ਖੋਹ ਲਵੇਗਾ। ਬੜਾ ਖੂਨ-ਖਰਾਬਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਵੇਗਾ।

ਉਹ ਦਿਨ ਆ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਬਾਬਰ ਐਮਨਾਬਾਦ ਪੁੱਜ ਗਿਆ। ਪਠਾਣਾਂ ਨੇ ਬਾਬਰ ਦੇ ਟਾਕਰੇ ਲਈ ਕੋਈ ਫੌਜੀ ਤਿਆਰੀ ਤਾਂ ਕੀਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਕੁਝ ਮੌਲਵੀ ਕਲਮਾ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦੇ ਕੇ ਬਿਠਾਏ ਸਨ। ਪਠਾਣਾਂ ਦਾ ਖ਼ਿਆਲ ਸੀ ਕਿ ਕਲਮਾ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਲਾਅ ਟਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਾਬਰ ਦੀ ਜਿੱਤ ਹੋਈ। ਜੇਤੂ ਫੌਜ ਨੇ ਦਿਲ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਲੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਮਨ-ਮਰਜ਼ੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਤਲੇਆਮ ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ ਜਿਹੜੇ ਮਰਦ, ਦਿਤ੍ਰੀਆਂ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਬਚੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੰਦੀ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਕਰ ਕੇ ਫੌਜ ਲਈ ਆਟਾ ਪੀਸਣ ਲਈ ਚੱਕੀਆਂ ਦੇ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਤੇ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਵੀ ਬੰਦੀ ਬਣਾ ਕੇ ਆਟਾ ਪੀਸਣ ਲਈ ਬਿਠਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਬੰਦੀਖਾਨੇ ਵਿਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰੇ ਬੰਦੀ ਰੋ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੋਣਾ ਬਣਦਾ ਵੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਲੁੱਟੇ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਬਰੀ ਆਟਾ ਪੀਸਣ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਂਦੇ ਦੇਖ ਕੇ ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਸਨ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਬੁਰਾ ਹਾਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਸੋਹਣੇ ਕੇਸ ਸਨ, ਸੰਧੂਰ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਮਹਿਲਾਂ ਵਿਚ ਸੋਫਿਆਂ ਉੱਪਰ ਬੈਠਦੀਆਂ ਸਨ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰ, ਦਾਤਰੀਆਂ ਨਾਲ ਮੁੰਨੇ ਗਏ, ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਪਰ ਬੈਠ ਕੇ ਚੱਕੀਆਂ ਚਲਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੈਰੀ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਬੁਰਾ ਦਿਨ ਨਾ ਦੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਮੋਹ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਵਿਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਬਾਬਰ ਦੇ ਜਰਨੈਲ ਮੀਰ ਖ਼ਾਨ ਨੇ ਬਾਬਰ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਬੰਦੀ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਬਾਬਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅੱਖੀਂ ਜਾ ਕੇ ਬੰਦੀਖਾਨੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਘੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਘੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਾਵਾਂਗਾ।” ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਕਹਿਣ ਉੱਪਰ ਸਾਰੇ ਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਬਾਬਰ ਨੇ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ, “ਫਕੀਰ, ਕੁਝ ਹੋਰ ਮੰਗ ਲੈ।” ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, “ਇਕ ਖੁਦਾ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ। ਸਭ ਉਸਦਾ ਦਿੱਤਾ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਉਸਦੇ ਹੀ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਆਸਰਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਦਾ ਘਾਟਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਮੰਗੇਗਾ, ਉਹ ਬੇਸਮਝ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ।” ਮੀਰ ਖ਼ਾਨ ਨੇ ਬਾਬਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਸੋਂ ਮੰਗਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।”